

Ἀνδρογῆς, ὁς: кога пытае нѣщо сѣно вѣдѣти или отгортъ, а
не да го пофранѣ добръ. ἄνδρ' андрогъ ло' ὁ γάρματος.
доуѣхъ сѣно до него, пофранѣхъ го отгортъ сѣно на
пѣсѣн-тъ сѣ.

Ἀνδρόμων, ὁ: муж. айс ло' муж. напѣтны, първы-тъ плодове на
вѣрка или на животно; похѣдово-то отъ нѣщо, извѣд-
тъ или каймакъ-то на какво да е

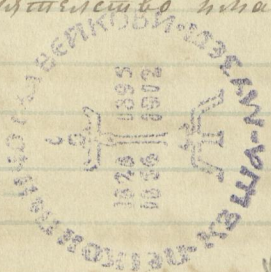
Ἀνδρογῆ, ὁ: ^{на рѣдъ или тѣлѣна =} вѣрхъ-то на мочѣла; зѣлѣръ.

Ἀνδρόβη, ὁς: андр. вѣвѣръ по пѣсѣн-тъ на крака-та.

Ἀνδρόβου, ὁς, ὁ: краевградѣ, тавѣдѣня, кале.

Ἀνδρόβουλα, ὁ: пош. аграментъ, прѣвѣскы; гарнитѣръ, жѣ-
рѣтъ, танцѣлы или дрѣвѣ подлѣитѣ кошто турѣтъ по
краи на нѣкоя дѣтъ за ухажѣнѣ; кнѣпокѣйкы.

Ἄνδρ, α, ον. прѣднѣ или вѣднѣ: нѣдѣ; нѣдѣностъ; прѣвосходѣтъ,
вѣховнѣ, вѣдѣнѣ. ὁ βῆς. нѣдѣнѣ, прѣдѣдѣнѣнѣ. ὁ ἄνδρ' андр.
адрѣ, вѣховнѣ прѣдѣдѣнѣнѣ. ὁ ἄνδρ' адрѣн вѣховно-
то добро. ὁ θεὸς εἶναι ὁ ἄνδρ' адрѣн, богъ е наисѣдѣнѣ
нѣнѣ та (наисѣховнѣ та) бѣлѣгѣнѣнѣ. ὁ ἄνδρ' адрѣн
нѣнѣ, двѣ крайнѣсѣ, прѣдѣдѣнѣ. ὁ εἶναι ἄνδρ' адрѣн, гѣнѣнѣ
прѣдѣдѣнѣнѣ.

мрс. N 815